



พระราชบัญญัติ

กำหนดวิธีพิจารณาข้าราชการและพนักงานเทศบาล
ผู้ประพฤติผิดวินัยหรือหย่อนความสามารถ

พุทธศักราช ๒๕๑๘

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๑๘)

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๑๘

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

๒ ตุลาคม ๒๔๘๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๒ ตอนที่ ๕๕

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า ในสถานะการณ์ปัจจุบัน สมควรมีกฎหมายกำหนดวิธีพิจารณาข้าราชการและพนักงานเทศบาลผู้ประพฤติผิดวินัยหรือหย่อนความสามารถ เพื่อ ยังสมรรถภาพแก่ราชการให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ กำหนดวิธีพิจารณาข้าราชการและพนักงานเทศบาลผู้ประพฤติ ผิดวินัยหรือหย่อนความสามารถ พุทธศักราช ๒๔๘๘"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ การพิจารณาถึงโทษข้าราชการฝ่ายทหาร ตำรวจ พลเรือน ตุลาการ และพนักงานเทศบาลผู้ประพฤติ ผิดวินัยหรือหย่อนความสามารถ นอกจากวิธีการที่กำหนด ไว้ในกฎหมายว่าด้วยกรณีนั้นโดยเฉพาะ ให้มีวิธีการอีกส่วน หนึ่ง ดังกำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ตอนที่ ๕๕ เล่ม ๖๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๗๘

มาตรา ๔ ให้มีกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่เกินเก้านายซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาข้าราชการและพนักงานเทศบาลซึ่งประพฤติผิดวินัยหรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๕ นอกจากกรรมการจะได้พิจารณาจากคำร้องขอของเจ้ากระทรวงแล้ว บุคคลใดประสงค์จะร้องฟ้องต่อคณะกรรมการว่าข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลผู้ใดประพฤติผิดวินัย ก็ให้มีสิทธิร้องฟ้องได้ และถ้าคณะกรรมการเห็นว่าคำร้องฟ้องนั้นได้กล่าวหาในกรณีซึ่ง ถ้าสอบสวนพิจารณาได้ความจริง ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องได้รับโทษถึงปลดออกหรือไล่ออกแล้ว ก็ให้คณะกรรมการมีอำนาจรับไว้สอบสวนพิจารณาได้

มาตรา ๖ การสอบสวนพิจารณาของคณะกรรมการตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาบรรยายชี้แจงและยื่นคำให้การ และให้มีอำนาจออกหมายเรียกพยานหลักฐาน และบังคับให้พยานสาบานหรือปฏิญาณได้ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความ

๒ ตุลาคม ๒๔๘๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๒ ตอนที่ ๕๕

มาตรา ๗ ในการสอบสวนพิจารณาของคณะกรรมการตามความในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าคณะกรรมการเห็นว่ากรณีใดมีเหตุผลสมควรพิจารณาในเรื่องการสั่งพักราชการผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ก็ให้รายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา และถ้าคณะรัฐมนตรีเห็นสมควรให้สั่งพัก ก็ให้เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาปฏิบัติตามความเห็นของคณะรัฐมนตรีทันที

มาตรา ๘ เมื่อปรากฏว่าข้าราชการฝ่ายทหาร ตำรวจ พลเรือน ตุลาการ หรือพนักงานเทศบาลกนโศประพฤติกผิดวินัยหรือหย่อนความสามารถ ให้คณะกรรมการตามความในมาตรา ๔ พิจารณา ถ้าเห็นว่าเป็นกรณีสมควรลงโทษให้ปลดหรือให้ไล่ออก หรือควรให้ออกฐานมีมลทินมิวมองในความผิด หรือฐานหย่อนความสามารถ ก็ให้รายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

เมื่อคณะรัฐมนตรีได้รับรายงานของคณะกรรมการดังกล่าวในวรรคก่อน คณะรัฐมนตรีมีอำนาจวินิจฉัยสั่งให้ปลดหรือไล่ผู้ประพฤติกผิดวินัยหรือสั่งให้ออกฐานมีมลทินมิวมองในความผิด หรือฐานหย่อนความสามารถได้

คำสั่งของคณะรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด และเมื่อได้

ตอนที่ ๕๕ เล่ม ๒๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๔๘๘

แจ้งไปยังกระทรวงเจ้าสังกัดแล้ว ให้เจ้ากระทรวงปฏิบัติ
ตามทันที

มาตรา ๕ การลงโทษฐานผิดวินัยซึ่งคณะกรรมการได้
ส่งไปนั้น ไม่ตบแต่งความผิดซึ่งอาจมิได้ตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ของกรมการคมนาคม
ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่ากรมการเป็นเจ้าพนักงานตาม
ความในกฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา ๑๑ ผู้ใดนำความที่ตนหรือว่าเป็นเท็จมาร้องฟ้อง
หรือให้การต่อคณะกรรมการ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหนึ่งปี

มาตรา ๑๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันที่ ๓๑
ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๕

มาตรา ๑๓ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจออกกฎเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้
บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช
นายกรัฐมนตรี